

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**تأثیر بحث گروهی بین مادران و تیم مراقبت، در مورد نوزاد نارس بر استرس و سازگاری
مادران در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان**

نگارنده: زبیده سعدا

اساتید راهنما: دکتر ژبلا میرلاشاری

اساتید مشاور: دکتر بتول پورابولی ، دکتر زهرا فکور

استاد مشاور آمار: دکتر هادی رنجبر

۱۳۹۷

چکیده:

عنوان: تأثیر بحث گروهی بین مادران و تیم مراقبت، در مورد نوزاد نارس بر استرس و سازگاری مادران در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان

مقدمه و هدف: به دنیا آمدن نوزاد نارس در کنار عوارضی که برای خود نوزاد دارد منشاء استرس شدید برای والدین و بخصوص مادر است. این مساله موجب اختلال در مکانیسم‌های سازگاری و پیامدهای نامطلوب در مادر و نوزاد می‌شود. در این راستا به منظور کاهش استرس و افزایش سازگاری مناسب، لازم است پرستاران و پزشکان به مادران کمک کرده و با دادن آگاهی و جلب مشارکت آنها در امر مراقبت از نوزاد و ارتباط مؤثر بین مادران و کارکنان، استرس آنها را کاهش دهند. از آنجاییکه پرستاران اعضای کلیدی تیم مراقبت بوده و با مادران ارتباط مستقیم و تنگاتنگی دارند می‌توانند استرس و نیازهای مادران را پیش‌بینی و در کاهش استرس و سازگاری مثبت به مادران کمک کنند. برای این منظور استفاده از بحث گروهی به عنوان یکی از جنبه‌های مورد توجه در مراقبت خانواده‌محور که به برقراری ارتباط بین تیم درمان و مادران پرداخته و اهمیت تعامل را مورد توجه قرار می‌دهد. پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر بحث گروهی بین مادران و تیم مراقبت، در مورد نوزاد نارس بر استرس و سازگاری مادران در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان انجام شد. **روش پژوهش:** این پژوهش یک کارآزمایی بالینی غیر تصادفی شده است که در بیمارستان شهید مطهری وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ارومیه انجام شد. تعداد نمونه‌ها ۸۰ نفر در دو گروه کنترل (۴۰ نفر) و مداخله (۴۰ نفر) بود. مادران نوزادان نارس بستری در NICU به صورت در دسترس وارد مطالعه شدند. در سه روز اول پذیرش و پس از اطمینان از ملاقات نوزاد پرسش‌نامه‌ها توسط مادر تکمیل شد. در گروه مداخله جلسات بحث گروهی دو بار در هفته از روز سوم به بعد، هر جلسه ۶۰ دقیقه به مدت دو هفته برگزار شد. بعد از گذشت دو هفته مجدداً پرسشنامه‌ها توسط مادران تکمیل شد.

یافته‌ها: استرس مادران در گروه بحث گروهی $14/13 \pm 46/77$ و در گروه کنترل $24/72 \pm 10/4$ کاهش یافته بود. تفاوت کاهش بین دو گروه از نظر آماری معنی‌دار بود ($F(1, 78) = 10.748, p = 0.002$). راهکارهای سازگاری مسئله‌محور در مادران بحث گروهی افزایش یافته بود که به معنی بهبود در مکانیسم‌های سازگاری مادران بود. در مادران گروه کنترل نمره راهکارهای سازگاری هیجان‌محور افزایش نشان داد. **بحث و نتیجه‌گیری:** یافته‌ها نشان داد که برگزاری جلسات بحث گروهی بین مادران و تیم مراقبت، در مورد نوزاد نارس به کاهش استرس و افزایش سازگاری مادران کمک نمود. تیم مراقبت می‌تواند با ارتباط با مادران به خصوص به روش بحث گروهی از مزایای این روش بهره‌مند گردند.

کلید واژه‌ها: استرس، سازگاری، بحث گروهی، نوزاد نارس، بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان

Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery

**The effect of group discussion between mothers and caregivers team about
premature neonate on mothers stress and coping of hospitalized preterm
infant in Neonatal Intensive Care Unit**

**A thesis to obtain a masters degree in
Neonatal Intensive Care Unit**

By: zobeydeh saada

Supervisor: Dr. Jila Mirlashari

Advisor: Dr. Batool Pouraboli

Dr. Zahra fakour

Dr. Hadi Ranjbar

July 2018

Abstract

Introduction and purpose: A premature birth, in addition to the complications for the neonate itself, is the source of severe stress for parents and especially the mother. This problem disrupts coping mechanisms and causes adverse effects on mother and neonate. In this line and to reduce stress and to increase proper coping, it is necessary that nurses and physicians help mothers and decrease their stresses by raising their awareness and attracting their contribution in medicating neonate as well an effective relationship between mother and caregivers team. Since nurses are considered as key members of caregivers team and have close and direct relations to mothers, they can predict mothers' stresses and needs and help their stress mitigation and positive coping. To this end, group discussion is considered as an important aspect in family-centered medication which establishes a relationship between mothers and caregivers team and considers the importance of interaction. The current study aimed to determine the impact of a group discussion about premature infants between mothers and caregivers team on mothers stress and coping in the neonatal intensive care unit.

Methodology: this is a non randomized clinical trial conducted in Shahid Motahari Hospital affiliated to Urmia Medical University. The samples consist of 80 subjects in two control (40) and intervention (40) groups. The mothers of premature neonate hospitalized in NICU were entered into the study in an attainable manner. During the first three days of admission and upon assuring neonates' visits, the relevant questionnaires were filled by their mothers. Since the third day and in intervention group, group discussions were conducted biweekly for two weeks and 60 minutes for each session. After two weeks, the questionnaires were filled again by mothers .

Findings: Maternal stress in group discussion and the control group reduced by 46.77 ± 14.13 and 10.4 ± 24.7 , respectively. The reduction difference between the two groups was statistically significant ($F(1, 78) = 10.748, p = 0.002$). Problem- focused coping strategies were raised in mothers of group discussion, which means the improvement of their coping strategies. In mothers of the control group, the score of emotional-focused coping strategies increased.

Discussion and conclusion: The findings indicate that group discussion between mothers and caregivers team concerning premature neonate would reduce mothers stress and improve mothers coping. The caregivers team can benefit from this method by communicating with mothers, in particular through group discussion.

Keywords: stress, coping, group discussion, premature neonate, NICU